

[Iver Poulsen.]

bidrag end det, vi yder i forvejen, og om hvilket den højtærede statsminister kunne udtale, at vort bidrag til FN's organisationer er så stort, at vi ligger blandt de største bidragydere.

Spørgsmålet om udviklingslandene var der ingen der havde rørt ved, sagde den højtærede statsminister og mente, det måske var på grund af, at vi i nær fremtid får denne sag til behandling. Jeg tillod mig at røre ganske forsigtigt ved spørgsmålet, men det har åbenbart undgået den højtærede statsministers opmærksomhed. Jeg spurgte, om det ikke kunne tænkes, at regeringen ville undersøge mulighederne for, at vi kunne yde bistand til de mennesker ude i udviklingslandene, som lider under mangel på det daglige brød, således at den overskudsproduktion af levnedsmidler, vi har i dag herhjemme, kunne bringes ud til disse mennesker; vi finder det meningsløst, at man ét sted slås med overskudsproduktion af levnedsmidler, som man ikke har afsætning for, mens folk andre steder sulter og mangler disse levnedsmidler. Der kan ikke i vor tid være vanskeligheder, hverken med transport eller opbevaring, der træder hindrende i vejen, og jeg vil som sagt spørge den højtærede statsminister, om den høje regering vil tage dette spørgsmål op til undersøgelse og prøve, om det kan løses; for mig at se er det kun et fordelingsspørgsmål.

Endvidere omtalte jeg i går den højtærede statsministers udtalelse i åbningstalen om, at forvaltningsnævnets rationaliseringsundersøgelser er udvidet til at omfatte hele forsvaret, også intendanturforvaltningen og den tekniske tjeneste, og sagde, det var udmærket; men så spurgte jeg, om der ikke var en mulighed for, at forvaltningsnævnets rationaliseringsundersøgelser kunne udvides til at omfatte hele den offentlige administration. (*Statsministeren* [Kampmann]: Det har de gjort i mange år!). Ja, nu siger den højtærede statsminister, at undersøgelserne i mange år har omfattet den offentlige administration. Så vil jeg gerne spørge statsministeren, hvor mange år det vil vare endnu, før vi kan få klarhed over, hvilke resultater man er kommet til. Den højtærede statsminister indrømmede selv i går, at det offentlige administrationsapparat er

meget stærkt forældet, og hvis det er tilfældet, må der virkelig være noget at gøre dér med hensyn til at modernisere, rationalisere og billiggøre det offentlige administrationsapparat.

Endelig vil jeg gerne spørge den højtærede statsminister, om han deler vor opfattelse, at der overhovedet ikke kan være nogen som helst rimelig grund til, at vi ikke til punkt og prikke opfylder de forpligtelser over for det nordlige Danmark, Grønland, som man med rimelighed kan forlange, før vi går til en forøget dansk udgift til indsats i udviklingslandene.

Det ærede medlem hr. Poul Møller bebrejdede mig, at jeg havde benyttet lejligheden til at hakke på det konservative folkeparti. Nu er jeg ikke så kendt med de politiske udtryk og metoder, men jeg mener i hvert fald ikke, at det at nævne nogle kendsgerninger er ensbetydende med at hakke.

Den konservative ordfører sagde, at de radikale vælgere mener i hvert fald ikke det er de borgerlige partier, der har bøjet sig ind under radikale ønsker. Ja, hvad de radikale vælgere mener, ved jeg sådan set ikke, og jeg kan betro den ærede ordfører for det konservative parti, at intet er mig mere ligegyldigt, end hvad radikale vælgere mener om mit og mit partis standpunkt til forsvarsspørgsmålet. Hvor stor indflydelse det har på det konservative folkepartis stilling til forsvarsspørgsmålet, skal jeg ikke udtale mig om, for det ved jeg ikke. Det ærede medlem siger altså, at de radikale vælgere ikke mener, det er de borgerlige partier, der har bøjet sig. Ja, dér er opfattelsen vel noget forskellig inden for den radikale vælgergruppe, for hvis jeg ikke husker meget forkert, har der været en pressepolemik om det spørgsmål, hvori en ledende radikal personlighed skrev, at efter forsvarsforliget måtte det radikale venstre opfattes som et NATO-parti; og hvis jeg ikke husker meget forkert, afstedkom denne påstand en meget voldsom reaktion fra en lang række ledende radikale personer, som gav udtryk for, at fordi det radikale venstre havde tilsluttet sig forsvarsforliget, kunne man ikke sige, at det radikale venstre var blevet et NATO-parti, for når de radikale havde støttet forsvarsforliget, var det kun for at få gjort det så billigt som